

Underændringsforslag til ovenstaaende Forslag:

1) Af Varfod:

§ 2 bortfalder 2det Punktum („Finder denne . . . afgjør Sagen“) samt i 3die Punktum Ordet „derimod“. Ligeledes bortfalder 5te Punktum („Skeer dette . . . Kirke- og Underviisningsvæsenet“).

2) Af Samme:

Endvidere bortfalder i samme Paragraf det 4de Punktum („Denne Tilslæelse . . . misbruges“).

Lovforslagets eneste Paragraf med de dertil hørende Ændrings- og Underændringsforslag samt Lovens Titel fattes under Forhandling under Et.

Høgsbro: Jeg troer, at Manglerne ved den kongelige Anordning af 2den Oktober forrige Aar, hvortil det af den ærede Kirke- og Underviisningsminister forelagte Lovforslag støtter sig, bleve saa almindelig anerkjendte ved første Behandling af denne Sag, at jeg ikke behøver yderligere at begrunde, hvorfor min ærede Nabo (S. A. Hansen) og jeg have gjort Forslag til at ordne Sagen paa en anden Maade, end det fra den ærede Ministers Side har været paatænkt. Det Forslag, som vi have tilladt os at stille, indeholder væsentlig det Samme, som findes i den kongelige Anordning, dog med Udlabelse af de Punkter, om hvilke det ved første Behandling ophlystes, at de vilde gjøre denne Ordning deels uheldig og deels temmelig upraktisk for det virkelige Liv, og det er fremdeles omtrent det samme Forslag, som forkastedes i Landstinget ved anden Behandling med 20 Stemmer imod 20, og ved tredje Behandling med 21 St. imod 21. Det er kun i et Par enkelte smaa Punkter, at vi have gjort Forandring. § 1 have vi indsat Ordene „idetmindste 24 Timer forud“, hvilke Udtryk fandtes i det Lovforslag, som forrige Aar fik den ærede Ministers Tilslutning, og som vi nærmere have begrundet ved første Behandling. § 5 have vi dernæst for Lydeligheds Skyld tilføjet Ordene: „i det Aar“, hvilket ogsaa blev begrundet under første Behandling.

Med Hensyn til de Underændringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Sagstjøbing (Varfod), skal jeg bemærke, at vi ikke ere istand til at gaae ind paa dem. De gaae ud paa at ophæve den Indankning af Biskoppens Kjendelse til Kirke- og Underviisningsministeriet, som vi have foreslaaet, men saaledes som Forholdene nu ere, kan der ikke være Tvivl om, at det er i Frihedens Interesse, at Sager af og til kunne indankes fra Biskopperne til Ministeriet; jeg nærer ganske vist det Haab, at disse, naar de selv skulle bære Ansvar for at nægte Sognebaandsløserne Afgang til at benytte Sognekirken, ville tage noget mere i Betænkning at gjøre det end nu, da Ministeren kun hører deres Raad derom; men saadanne Tilfælde kunde dog indtræde, hvor man maatte ønske en høiere Afgjørelse. Naar den ærede Forslagsstiller har beraabt sig paa det Duffelige i at abstinere Kirken fra Staten, da er det et Formaal, som ogsaa jeg vedkjender mig, men jeg finder, at det er en vigtig Side at begynde fra, hvis man begynder fraoven istedetfor fraenden. Jeg skal derfor fraraade det ærede Thing at gaae ind paa disse Underændringsforslag.

Indholdet af vort Ændringsforslag haaber jeg, at den ærede Minister ikke kan have Noget imod, da det stemmer med, hvad han før har erklæret sig for, og med Hensyn til dets Form vil jeg nødig opgive Haabet om, at han, naar det viser sig, at Rigsdagen foretrækker denne Form fremfor Anordningens, vil kunne indstille Forslaget til Hans Majestæt Kongens Stadfæstelse. Den ærede Minister har i forrige Samling erklæret, at han ikke havde Noget imod, at denne Sag blev ordnet ved Lov; han har i den forløbne Sommer forelagt Landemoderne det Spørgsmaal, om de ønskede Sagen ordnet ved Lov eller ved Anordning, og efterat disse have udtalt sig for det Sidste, er det først, at Sagen søgtes ordnet ad Anordningens Vej. Men naar nu Rigsdagen ikke er tilfreds med denne Vej, men beslutter, at Ordningen skal foregaae ved Lov, haaber jeg, at den ærede Minister dog vil tillægge Rigsdagens Beslutning i det Mindste den samme Vægt og Betydning som Landemoderne's Ønsker. Skulde det ikke blive Tilfældet, see vi deri en saa meget